

Közérdekű pereket kényszerből az Európa Bíróságon kezdeményezek

Május 20-i „*OTP-től az AXA-ig*” című írásomban többek között az alábbiakat írtam:

„Ott ahol mindenki számára jogbiztonság nincs, ott anarchia van, és ennek következtében demokráciáról nem beszélhetünk.

Ön pedig Csányi Sándor úr bankjának tevékenységével hazánkban mára anarchikus állapotot hozott létre.

Az Ön bankjával szerződést kötő egyetlen szerződő fél nem lehet biztonságban azért, mert tartania kell attól, hogy bankja által megszövegezett törvénytelen szerződési feltételeket tartalmazó devizában nyilvántartott forintkölcsonre vonatkozó, adósokat csalárd módon félrevezető szerződések miatti bírósági eljárásokban nem a jogszabályoknak és bírák lelkiismeretének megfelelő ítélet, hanem az Önnek és környezetében lévő hasonló erkölcsiségű embereknek érdekében születik bírósági döntés.”

Közöltem ezt a véleményemet a Fővárosi Törvényszéken megindított több száz devizában nyilvántartott kölcsönszerződés szerződési feltételeinek érvénytelensége iránti peres eljárásokban szerzett tapasztalataim alapján, és véleményem bizonyítására mellékeltem a Fővárosi Törvényszék előtt 22.G.40.886/2013. szám alatt az OTP Bank Nyrt ellenben folyamatban lévő peres eljárás egyik tárgyalási jegyzőkönyvét.

Mely szerint távollétemben alperesnek a tárgyaláson becsatolt irata alapján, 200.000.-Ft. perköltségigénye bejelentése után úgy kötelezte a Fővárosi Törvényszék ügyfelemet 216.000.-Ft illeték megfizetésére az addig megállapított 36.000.-Ft. illeték helyett, hogy meg sem kérdeztek előzetesen arról, hogy mégis mi az észrevételem az alperesi iratban foglaltakra.

Majd később, iratom 7. oldalán a következőket is írtam:

„Mert tudja Csányi Sándor Úr úgy is lehet Ön a demokrácia leépítője, ha a bankja a többi bankkal együtt nem csak a jogbiztonságot veszélyezteti bíróság előtti eljárásokban, hanem akkor is, ha a demokratikus jogintézményeket tisztességtelen módon befolyásolja.

Mondjuk, tételezzük fel úgy, hogy az iratom elején bankjának ismertetett szerződési feltétele miatt nem indítanak közérdekű peres eljárás megindítására jogosult alábbi állami szervek közérdekű peres eljárást annak ellenére, hogy ez a feladatkörükhöz tartozik:

- a) az ügyész,*
- b) a miniszter, az országos hatáskörű szerv, továbbá központi hivatal vezetője,*
- c) a jegyző és a főjegyző,*
- d) a gazdasági, szakmai kamara, érdek-képviseleti szervezet,*
- e) fogyasztói érdekek képviseletét ellátó társadalmi szervezet”*

Iratom elkészülte után kettő nappal kézbesített, **Fővárosi Törvényszék** által 2.G.41.415/2012/8. szám alatt hozott ítélet pedig arra készítetett, hogy *„Soha jobb, törvényesebb ítéletet ne lássak”* című május 22-i írásomban kifejeztem azt az örömet, hogy a **Fővárosi Törvényszéken** nem csak a Csányi Sándor félek kedvére való ítéleteket hoznak, hanem a törvényes előírások betartása mellett is hoznak ítéletet.

Igaz, nem az OTP elleni, hanem az MKB Bank elleni perről volt szó, de olyan jó volt elhithetni magammal azt, hogy az én hazámban még létezik a jogszabályoknak és lelkiismeretének megfelelően ítélkező bíró akkor is, ha a PSZÁF Elnökének nyilatkozata szerint még egyetlen esetben sem sikerült jogerősen a Magyarországon tevékenykedő bankok ellen magyar bíróság előtt pert nyerni.

Iratomat a következőkkel fejeztem be:

„Fenti ítéletből, valamint a többi, erre az ítéletre nem is hasonlító ítéletek közötti különbségből adódóan kézenfekvő az a kérdés, hogy miként történhet ez meg. Véleményem az, hogy minden kor igazságszolgáltatásának vannak Vidái és Tucsekjei. És minden kornak vannak olyan bírái, akiknek nem drágább rongy élete, mint a haza becsülete.

aragavo rongy eiete, mini a naza becsuete.

A közérdekű peres eljárások kezdeményezésére jogosultak

- a) az ügyész,
- b) a miniszter, az országos hatáskörű szerv, továbbá központi hivatal vezetője,
- c) a jegyző és a főjegyző,
- d) a gazdasági, szakmai kamara, érdek-képviselői szervezet,
- e) fogyasztói érdekek képviseletét ellátó társadalmi szervezet

pedig elgondolkozhatnak azon, hogy melyik csoporthoz gondolják magukat inkább.”

Ilyen előzmények után kizárólag keresetet elutasító elsőfokú ítéleteket kézbesítettek részemre az elmúlt napokban a **Fővárosi Törvényszéktől**, és ezek megegyeznek abban, hogy az ítélet indokolása egyre kevésbé foglalkozik azzal, hogy elmagyarázza azt, hogy milyen okok figyelembevételével hozta meg az elutasító döntést.

Sokkal inkább azt a törekvését látom a bírónak, hogy indokolásával meggyőzzön arról, hogy teljesen mindegy, hogy mire hivatkozom a perben, teljesen mindegy az, hogy miként rendelkeznek a jogszabályok, felesleges dolog peres eljárását indítani azért, mert akár a leglogikátlanabb, legtörvénytelenabb indokolással is hajlandó a keresetet elutasítani.

Véleményem bizonyításához tekintsük meg a [21.G.41.792/2012/8.](#) számú ítéletnek 5. oldalát.

Mint jól látható, ennek az oldalnak első bekezdése még a kölcsönszerződést ismerteti, míg az utolsó bekezdés már a perköltségről rendelkezik, így megállapítható azt, hogy az elutasító ítéletnek érdemi indokolását ezen az oldalon látható két bekezdés jelenti.

Idézzük fel ebből az első bekezdést:

„Egy szerződéses rendelkezés kizárólag akkor minősül általános szerződési feltételnek, ha azt az egyik fél, jelen esetben az alperesi hitelintézet egyoldalúan és felperes közreműködés nélkül határozza meg, és a felek azt egyedileg nem tárgyalták meg.

*A bíróság a Ptk. 205/A. §-ának 1. bekezdésében foglaltakat figyelembe véve azt állapította meg, hogy a felperes által megjelölt szerződéses rendelkezés nem általános szerződési feltétel. Ezt a szerződéses kikötést a kölcsönszerződés egyedi része tartalmazta. **A feleknek a felperes által támadott pontot, csakúgy mint az egyedi kölcsönszerződésben foglalt többi lényeges adatot egyedileg meg kellett tárgyalniuk azt, hogy mennyi a futamidő, a törlesztő részletek száma, a kölcsön összege és azt is, hogy a kölcsönszerződés CHF alapú, változó kamatozású. A feleknek a szerződés megkötésekor azt is egyedileg meg kellett tárgyalniuk, hogy az ÁSZ-ben szabályozott törlesztő részlet-változás minnek, mely tényezők változásának a függvénye.***

21.G.41.792/2012/8.

5

A bíróság a felperes által benyújtott, 33.P.23.899/2012/1/F/2. sorszám alatt csatolt okirat alapján megállapította azt, hogy a felek között 2008. július 9. napján írásban svájci frank alapú, változó kamatozású kölcsönszerződés jött létre. A kölcsönszerződés egy kétoldalas, ún. Kölcsönszerződés egyedi rész-ből állt. A kölcsönszerződés az utolsó bekezdésében foglaltak szerint kizárólag az Általános Szerződési Feltételekkel együtt volt érvényes. A felperesi adós az Általános Szerződési Feltételek, továbbá a vételi jogot alapító szerződés és az adásvételi szerződés átvételét és megértését a szerződés aláírásával igazolta.

Egy szerződéses rendelkezés kizárólag akkor minősül általános szerződési feltételnek, ha azt az egyik fél, jelen esetben az alperesi hitelintézet egyoldalúan és felperes közreműködése nélkül határozza meg, és a felek azt egyedileg nem tárgyalják meg.

A bíróság a Ptk. 205/A. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat figyelembe véve azt állapította meg, hogy a felperes által megjelölt szerződéses rendelkezés nem általános szerződési feltétel. Ezt a szerződéses kikötést a kölcsönszerződés egyedi része tartalmazta. A feleknek a felperes által támadott pontot, csakúgy mint az egyedi kölcsönszerződésben foglalt többi lényeges adatot egyedileg meg kellett tárgyalniuk, azt, hogy mennyi a futamidő, a törlesztőrészletek száma, a kölcsön összege és azt is, hogy a kölcsönszerződés CHF alapú, változó kamatozású. A feleknek a szerződés megkötésekor azt is egyedileg meg kellett tárgyalniuk, hogy az ÁSZF-ben szabályozott törlesztőrészlet-változás minnek, mely tényezők változásának a függvénye.

A felek kölcsönös és egybehangzó akaratkifejezésével a perbeli kölcsönszerződés úgy jött létre, hogy a felek a felperes által támadott szerződéses kikötés tartalmában is megállapodtak, arra is

törlesztőrészlet-változás minnek, mely tényezők változásának a függvénye.

A felek kölcsönös és egybehangzó akaratkifejezésével a perbeli kölcsönszerződés úgy jött létre, hogy a felek a felperes által támadott szerződéses kikötés tartalmában is megállapodtak, arra is kiterjedt mindkét fél akarata {Ptk. 205. §-ának (1) bekezdése}.

Amennyiben azonban a felperes által megjelölt rendelkezés általános szerződési feltételnek minősülne, a bíróság álláspontja szerint az nem tisztességtelen. A felperes arra hivatkozott, hogy ez a szerződéses kikötés egyoldalú szerződésmódosítást tartalmazott. A felperes az egyedi kölcsönszerződés aláírásával tudomásul vette azt, hogy a felek között svájci frank alapú, változó kamatozású szerződés jön létre. A feltételben foglalt törlesztőrészlet-különbözet az ÁSZF (3/A/1.) 7. pontja szerint deviza alapú kölcsönnél a kamatkülönbözetet és az árfolyam-konverziót is tartalmazó árfolyamkülönbözetet kell érteni. Az ÁSZF 7/A. pontja rögzítette, hogy a törlesztőrészlet-változás mérése havonta, a havi törlesztőrészletek szerződés szerinti esedékességekor (mérési időpont) történik. Ez a pont azt is tartalmazta, hogy az alperes a törlesztőrészlet változásának mértékét milyen képlet alapján számítja ki. Az eképpen kiszámolt törlesztőrészlet változás nem alperes általi egyoldalú szerződésmódosítás következménye, hanem a meghatározott árfolyamok és kamatok változásának a függvénye. Az alperes nem módosította egyoldalúan a szerződést, ezért a felperesnek az egyoldalú szerződésmódosítással kapcsolatos indokai, érvei a keresettel érvényesített jog alapjául nem szolgálhattak. Az alperes a kölcsönszerződésben felek által előre meghatározott feltételek alapján számította ki a havi törlesztőrészleteket. A felperes által megjelölt rendelkezés, az ÁSZF 7. és 7/A. pontjai - mely utóbbiak körében a felperesnek nem volt kereseti kérelme - világosak és egyértelműek, az árfolyam változások nem az alperestől, hanem a nemzetközi és hazai pénzügyi folyamatoktól függenek, ezért objektívek is.

A bíróság ezért azt állapította meg, hogy a szerződéses rendelkezés nem sérti a jóhiszeműség és tisztesség követelményét, az nem tisztességtelen.

A bíróság a fentiekre tekintettel a felperes keresetét elutasította.

A bíróság a pereszes felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte jogtanácsosi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

A Kúria 2/2011 (XII.12.) PK Vélemény alábbi rendelkezését semmi bevéve írta mindezeket az ítéletet hozó törvényszéki bíró:

1. A bíróságnak hivatalból kell észlelnie, hogy a perbeli jogviszony fogyasztói szerződésnek minősül. Kétség esetén azonban a szerződés fogyasztói jellegének a bizonyítása a fogyasztót terheli.

2. Vélelem szól amellett, hogy a fogyasztói szerződésben az egyoldalúan, előre meghatározott, illetve az általános szerződési feltételt a felek egyedileg nem tárgyalták meg. A fogyasztóval szerződő fél ezt a vélelmet csak akkor tudja sikeresen megdönteni, ha kétséget kizáróan bizonyítja: a szerződéskötést megelőzően biztosította annak lehetőségét, hogy az adott feltétel tartalmát a fogyasztó befolyásolhassa és a fogyasztó e lehetőséggel nem élve fogadta el a feltételt.

A PK Vélemény vélelmet állít azzal az állítással kapcsolatosan, hogy a szerződést a felek nem tárgyalták meg, a bíró pedig a „*meg kellett tárgyalniuk*” kifejezéssel helyettesíti ezt a vélelmet.

A PK Vélemény kétséget kizáró bizonyításhoz köti a vélelem megdöntését, a bírónál a kétséget kizáró bizonyítást a „*meg kellett tárgyalniuk*” kifejezés jelenti.

Sőt a bírónál kétséget kizáró bizonyítást jelentő „*meg kellett tárgyalniuk*” kifejezés érvényes a támadott szerződési pontra, a többi lényeges adatra, a futamidőre, a törlesztő részletek számára, a kölcsön összegére, a CHF alap kikötésére, a változó kamatozásra és arra is, hogy az ÁSZF-ben szabályozott törlesztő részlet változás minnek, milyen tényezők változásának függvénye.

Eljáró bíró az ítélete szerint mindezt anélkül állította így módon, hogy bármiféle bizonyítást erre lefolytatott volna a perben.

És azért, mert úgy gondolta a bíró, hogy mindezeket meg kellett tárgyalni a feleknek, ez a bírói gondolat pótolta és helyettesítette a Kúriai PK Vélemény szerint megkövetelt kétséget kizáró bizonyítást.

A bíró szerint így módon a kétséget kizáró bizonyítás pótlásra került, ezért fogyasztói szerződésről nincs is szó, és mivel fogyasztói szerződésről nincs szó, a szerződésben előforduló tisztességtelen szerződési feltételek

A bíró szerint ily módon a kétséget kizáró bizonyítás pótlásra került, ezért fogyasztói szerződésről nincs is szó, és mivel fogyasztói szerződésről nincs szó, a szerződésben előforduló tisztességtelen szerződési feltételek érvénytelensége szóba sem kerülhet. Ezért a keresetet elutasította.

A fenti ítéleti indokolása alapján, a legminimálisabb bírói tisztesség hiánya okából.

Ugyanis induljunk ki abból, hogy hazánkban Törvényszéken, azaz tapasztalt bírók között polgári ügyekben olyan bíró nincsen, aki ne tudná azt, hogy mi a vélelem fogalma, vagy a kétségtelen bizonyítottságot úgy gondolná, hogy bizonyítási eljárás nélküli „*meg kellett tárgyalniuk*” bírói elképzelés pótolhat.

Ehelyett arról van szó, hogy **fenti okfejtésével a bíró velem, illetve rajtam keresztül minden adóssal közölte azt, hogy hazánkban a törvényt el lehet felejteni akkor, ha a bankokkal szemben a bíróságon igyekeznek a törvény rendes útján igazukat keresni.**

Természetesen nagyon bízom abban, hogy ez a bírói üzenet még nem az utolsó szó az adósok felé, hiszen senki nem vetheti szemükre az adósoknak végső bírói üzenet esetén azt, ha igazukat a jövőben nem a törvény rendes útján igyekeznek kiharcolni, hanem úgy, ahogy a bíróság ebben az ügyben járt el. Törvénytörő eszközökkel.

Ennek az ítéletnek ismeretében azt gondolhatná az ember, hogy ennél rosszabb már nem lehet egy bíró tevékenysége. Ellenben sajnos lehet, még ennél is van lejjebb a következő indokolásból megállapíthatóan.

Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma
25.G.40.102/2013/11.

6

szimmetria elvének hiányára történő hivatkozása alaptalan.

A bíróság megállapította, hogy a szerződés létrejöttkor hatályos Üzletszabályzat 1.2.3. pontja, valamint az ezen Üzletszabályzat helyébe lépő 2009. július hó 15. napjától hatályos Üzletszabályzat 1.2.3. pontja alapján megillette a felperest az egyoldalú szerződésmódosítás esetén az azonnali hatályú felmondási jog, melyre tekintettel a felperes alaptalanul hivatkozott a felmondási jog hiányára. E körben utal arra is a bíróság, hogy a felmondási jog esetleges hiányával kapcsolatos érvénytelenségi okot a jogalkotó kiküszöbölte azzal, hogy a 2009. évi XIII. törvény 8. § (3) bekezdésébe beiktatta a felmondás jogát biztosító szerződéses rendelkezést. A felmondás jogát tehát 2009. augusztus hó 1. napjától jogszabály biztosítja, ezért a felperes felmondási jog hiányára történő hivatkozása – figyelemmel a Ptk. 205. § (2) bekezdésére is – alaptalan.

A bíróság megállapította azt is, hogy a keresettel támadott szerződéses kikötések, miszerint a kölcsönszerződés egyoldalúan módosítható - figyelemmel a szerződés létrejöttkor hatályos Hpt. 210. § (3) bekezdésében szereplő rendelkezésre - önmagukban nem jogszabálysértőek. Ugyanezen okból megállapította azt is a bíróság, hogy a támadott szerződéses kikötések nem sértik a 2/2012. (XII. 10.) PK véleményben megfogalmazott egyértelmű és érthető megfogalmazás elvét, a tételes meghatározás elvét, az objektivitás elvét, a ténylegesség és arányosság elvét, valamint az átláthatóság elvét sem. E körben rámutat arra is a bíróság, hogy a felperes keresetlevelében és a per során benyújtott előkészítő irataiban nem arra hivatkozott, hogy az egyoldalú szerződésmódosításnak az Üzletszabályzatban meghatározott feltételei jogszabálysértőek, illetőleg tisztességtelenek, hanem kizárólag arra, hogy a kölcsönszerződés 4.1. pontja és 6.4. pontja tisztességtelen. A felperes nem terjesztett elő keresetet sem a szerződés létrejöttkor hatályos, sem az azt követően hatályba lépett Üzletszabályzat rendelkezései érvénytelenségének megállapítása iránt, melyre tekintettel a Pp. 3.§ (2) bekezdésében rögzített kereseti kérelemhez kötöttség elvére figyelemmel a bíróság jelen perben dönthetett a szerződés létrejöttkor hatályos Üzletszabályzatban, illetőleg az azt követően hatályba lépett Üzletszabályzat 1.3. pontjában foglaltak érvényességéről.

A fent kifejtettekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a felperes perbeli szerződés 4.1. és 6.4. pontja érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelme alaptalan.

A szerződés részleges érvénytelenségére vonatkozó kereseti kérelme alaptalansága folytán a bíróság megállapította, hogy alaptalan a felperes azon kereseti kérelme is, mely annak megállapítására irányul, hogy a támadott szerződéses kikötések a szerződés megkötésétől kezdődően nem jelentenek kötelezettséget a számára. E körben megjegyzi a bíróság, hogy a támadott szerződéses kikötések érvénytelenségének megállapíthatósága esetén sem lenne alapos a felperes ezen kereseti kérelme, tekintettel arra, hogy az érvénytelen rendelkezés általános jogkövetkezménye az, hogy ahhoz nem fűződnek a felek által célzott joghatások, melyből következően ezen általános jogkövetkezmény

ervenytelenségének megállapíthatósága esetén sem lenne alapos a felperes ezen kereseti kérelme, tekintettel arra, hogy az érvénytelen rendelkezés általános jogkövetkezménye az, hogy ahhoz nem fűződnek a felek által célzott joghatások, melyből következően ezen általános jogkövetkezmény megállapításához semmilyen, a Pp. 123. §-ában előírt jogmegóvási szükséglet nem kapcsolódik.

A felperes által tanúként kihallgatni indítványozott Varga István nem vitásan nem volt jelen a perbeli kölcsönszerződés megkötésekor és semmilyen formában nem vett részt a perbeli szerződés létrejöttének folyamatában, melyre tekintettel tanúkénti kihallgatásától a jogvita érdemét befolyásoló vallomás nem volt várható, ezért a bíróság elutasította a tanúkénti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt.

A bíróság utal arra is, hogy a jogvita eldöntése szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy az alperesnek merült-e fel és amennyiben igen, mekkora forrásköltsége a perbeli kölcsönszerződéssel

A Fővárosi Törvényszék előtt **25.G.40.102/2013/11.** számú ítélet ide másolt 7. oldalának második bekezdésében írtakról van szó:

„A bíróság megállapította azt is, hogy a keresettel támadott szerződéses kikötések, miszerint a kölcsönszerződés egyoldalúan módosítható – figyelemmel a szerződés létrejöttékor hatályos Hpt. 210. § 3. bekezdésében szereplő rendelkezésre – önmagukban nem jogszabálysértőek. Ugyanezen okból megállapította azt is a bíróság, hogy a támadott szerződéses kikötések nem sértik a 2/2012. (XII.10.) PK Véleményben megfogalmazott egyértelmű és érthető megfogalmazás elvét, a tételes meghatározás elvét, az objektivitás elvét, a ténylegesség és arányosság elvét, valamint az átláthatóság elvét sem. E körben rámutat arra is a bíróság, hogy a felperes keresetlevelében és a per során benyújtott előkészítő irataiban nem arra hivatkozott, hogy az egyoldalú szerződésmódosításnak az Üzletszabályzatban meghatározott feltételei jogszabálysértőek, illetőleg tisztességtelenek, hanem kizárólag arra, hogy a kölcsönszerződés 4.1. pontja és 6.4. pontja tisztességtelen. A felperes nem terjesztett elő keresetet sem a szerződés létrejöttékor hatályos, sem az azt követően hatályba lépett Üzletszabályzat rendelkezései érvénytelenségének megállapítása iránt, melyre tekintettel a Pp. 3. § 2. bekezdésében rögzített kereseti kérelemhez kötöttség elvére figyelemmel a bíróság jelen perben dönthetett a szerződés létrejöttékor hatályos Üzletszabályzatban, illetőleg az azt követően hatályba lépett Üzletszabályzat 1.3. pontjában foglaltak érvényességéről.”

Az idézett indokolás első mondata megállapítja tehát azt, hogy az egyoldalú szerződésmódosítás nem jogszabálysértő, majd a következő mondata úgy kezdődik, hogy *„Ugyanezen okból megállapította azt is a bíróság...”*

Ebből következően a bíróság abból, hogy a szerződésmódosítás nem jogszabálysértő, a második mondatában megállapította azt, hogy *a támadott szerződéses kikötések nem sértik a 2/2012. (XII.10.) PK Véleményben megfogalmazott egyértelmű és érthető megfogalmazás elvét, valamint az átláthatóság elvét sem.*

Nem másért nem sértik tehát az indokolás szerint a 2/2012. PK Véleményben megfogalmazott elveket, hanem csak azért, mert az egyoldalú szerződésmódosítás nem jogszabálysértő.

És akkor nézzük a **2/2012 (XII.10.) PK Véleménynek** a bíróság által emlegetett rendelkezéseit:

2. Az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó jogszabályba ütköző kikötés ezen okból semmis. A bíróság ezért először azt vizsgálja, hogy az általános szerződési feltételek között szereplő kikötés a jogszabályi rendelkezéseket sérti-e.

Semmis a kikötés akkor is, ha jogszabályba ugyan nem ütközik, de az egyoldalú szerződésmódosításra okot adó egy vagy több feltétel – tartalmát tekintve – a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével indokolatlanul és egyoldalúan előnyös a pénzügyi intézmény, illetve hátrányos a fogyasztó számára, ezért a Ptk. 209. § (1) bekezdése értelmében tisztességtelen.

6. Tisztességtelen az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó olyan kikötés, amely a fogyasztóval szerződő pénzügyi intézmény számára – a fogyasztó hátrányára – indokolatlan és egyoldalú előnyt nyújt. Az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó kikötés különösen akkor tisztességtelen – feltéve, hogy nem ütközik jogszabályba –, ha:

a) tartalma a fogyasztó számára nem világos, nem érthető (egyértelmű és érthető megfogalmazás elve);

b) az egyoldalú szerződésmódosítás feltételei nem tételesen meghatározottak, vagyis az ok-lista hiányzik, vagy van ok-lista, de az csak példálózó jellegű felsorolást tartalmaz (tételes meghatározás elve);

b) az egyoldalú szerződésmódosítás feltételei nem tételesen meghatározottak, vagyis az ok-lista hiányzik, vagy van ok-lista, de az csak példálózó jellegű felsorolást tartalmaz **(tételes meghatározás elve)**;

c) az egyoldalú módosítás feltételei nem objektív jellegűek, vagyis a fogyasztóval szerződő félnek módja van a feltétel bekövetkeztét előidézni, abban közrehatni, a módosításra okot adó változás mértékét befolyásolni **(objektivitás elve)**;

d) az ok-listában meghatározott körülmények ténylegesen nem, vagy nem a körülmények változásának mértékében hatnak a kamatra, költségre illetve díjra **(ténylegesség és arányosság elve)**;

e) a fogyasztó nem láthatta előre, hogy milyen feltételek teljesülése esetén és milyen mértékben kerülhet sor további terhek rá történő áthárítására **(átláthatóság elve)**;

Ítéletet hozó bíró pontosan ugyanazokat a szavakat használta az ítéletben az elvek megnevezése során, mint amit a 2/2012 PK Vélemény meghatároz, melyből következően **pontosan tudta azt az ítélet meghozatalakor, hogy ez a Kúriai Vélemény mit tartalmaz.**

- tudta jól a Kúriai Véleményben írt „**feltéve, hogy nem ütközik jogszabályba**” szavakból azt, hogy csak akkor lehet a szerződési feltétel tisztességtelenségét megállapítani, ha nem ütközik jogszabályba, de a **tudomása ellenére az ítéletben a bíró ennek ellenkezőjét állította. Azt, hogy az dönti el a szerződési feltétel tisztességtelenségét, hogy jogszabályba ütközik, vagy sem.**

- tudta jól, hogy a Kúriai Véleményben egyenként ismertetésre került milyen körülmények döntik el azt, hogy egy szerződési feltétel mikor sérti meg az **egyértelmű és érthető megfogalmazás elvét, a tételes meghatározás elvét, az objektivitás elvét, a ténylegesség és arányosság elvét, átláthatóság elvét**, de mindezek helyett azt állította, hogy ezeket az elveket a perben felhozott szerződési feltételek azért nem sértették meg, mert megállapítható az, hogy a szerződésmódosítás nem jogszabálysértő.

Szándékosan, tudatosan, célzatosan fordult szembe eljáró bíró a Kúriai Véleményben írtakkal anélkül, hogy az ítéletben szembefordulásának okát megjelölje volna, és ezzel a bírói esküt szegte meg:

Én esküszöm, hogy hazámhoz a Magyar Köztársasághoz hű leszek; az Alkotmányt és a jogszabályokat megtartom; a minősített adatot megőrzöm, a hatáskörömbé tartozó ügyekben részrehajlás nélkül, lelkiismeretesen, kizárólag a törvényeknek megfelelően járok el (az esküt tevő meggyőződésének megfelelően: Isten engem úgy segéljen).

Azt a köteletségét szegte meg, hogy részrehajlás nélkül, lelkiismeretesen járjon el. És mivel ennek a szándékos kötelezettségzegésnek eredményeként a kereset elutasította, nyilvánvaló célját elérte. Az alperesi banknak előnyt, a felperesi adósnak hátrányt okozott.

Ezzel a magatartásával álláspontom szerint megvalósította ítéletet hozó bíró az alábbi bűncselekmény törvényi tényállását:

225. § Az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali köteletségét megszegi, hatáskörét túllépi, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. 225. §-ban szabályozott hivatali visszaélés büntette egy immorális magatartás, melynek társadalomra veszélyessége főleg abban realizálódik, hogy azok, akiket az állam a társadalmi, politikai, gazdasági feladatok végrehajtására elsődlegesen kijelöl, a hivatali tevékenységük végzésének tartamára fokozott védelemben részesít, e helyzetükkel visszaélve, jogtalan előnyökhöz jutnak, vagy másokat jogtalan hátrányokkal sújtanak.

E bűncselekmény jogi tárgya az államapparátus törvényes, szabályszerű működésébe, valamint az állami szervekbe és hivatalos személyekbe vetett bizalom.

Elkövetési magatartásai a hivatali köteletség megszegése a hivatali hatáskör túllépése, vagy a hivatali helyzettel való egyébkénti visszaélés.

A hivatali köteletség fogalmát tágan kell értelmezni.

Erre az elkövetési magatartásra hivatkozással a mellékletben látható büntető feljelentéssel az ítéletet hozó bírót feljelentettem, és egyidejűleg kezdeményeztem a fegyelmi felelősségre vonását is.

Továbbhaladva az ítélet indokolásának idézett bekezdésében,

„**A felperes nem terjesztett elő keresetet sem a szerződés létrejöttekor hatályos, sem az azt követően**” 2013.06.02. 14:58

Iovábbhaladva az ítélet indokolásának idézett bekezdésében,

„A felperes nem terjesztett elő keresetet sem a szerződés létrejöttekor hatályos, sem az azt követően hatályba lépett Üzletszabályzat rendelkezései érvénytelenségének megállapítása iránt, melyre tekintettel a Pp. 3. § 2. bekezdésében rögzített kereseti kérelemhez kötöttség elvére figyelemmel a bíróság jelen perben dönthetett a szerződés létrejöttekor hatályos Üzletszabályzatban, illetőleg az azt követően hatályba lépett Üzletszabályzat 1.3. pontjában foglaltak érvényességéről.”

a törvényszéki eljárásban kötelező ügyvédi képviselőre tekintettel ténylegesen azt állapította meg itt az ítéletet hozó bíró, hogy felperesi ügyvéd elmulasztotta előterjeszteni a perben az Üzletszabályzat rendelkezései érvénytelenségének megállapításával kapcsolatos kérelmet, és a kereseti kérelemhez kötöttség törvényi előírása miatt nem dönthetett a bíróság az Üzletszabályzat 1.3. pontjában foglaltak érvényességéről.

Sugallva ezzel azt, hogy ha a felperesi ügyvéd nem mulasztott volna, akkor az Üzletszabályzat 1.3. pontjában írtak érvényességéről akár felperes javára is dönthetett volna.

Hiszen ha a felperesi ügyvéd nem mulasztott volna, akkor már lehetséges lett volna az ítélet szerint az, hogy mégsem a jogszabályba ütközés hiánya miatt nem lehet tisztességtelen a szerződési feltétel. Ugyanis a szerződési feltétel tisztességtelensége attól függően nem állapítható meg a bíróság által a jogszabálysértés hiánya okából, hogy a felperesi ügyvéd mulasztott-e vagy sem. Ha a felperesi ügyvéd nem mulasztott, akkor a jogszabálysértés hiánya okából nem lehet tisztességtelen a szerződési feltétel, ha pedig mulasztott, akkor lehetségesen mégsem a jogszabálysértés hiánya dönti el a tisztességtelenség megállapíthatóságát.

Elhallgatva az ítéletben ennél a bírói közlésnél azt a körülményt, hogy felperes a peres eljárásban folyamatosan állította, hogy soha nem látta az alperesi Üzletszabályzatot, nem ismeri azt, és ezért nem tartja az Üzletszabályzatot a szerződés részének. Azaz az ítéletet hozó bíró azt hozza fel felperesi ügyvéd mulasztásaként fel, hogy a felperes által nem ismert, felperes szerint létre nem jött szerződésnek tekintendő Üzletszabályzatnak 1.3. pontjával kapcsolatosan nem terjesztett elő felperesi ügyvéd kereseti kérelmet ügyfele érdekében.

Ennyit ebben az ügyben a bírói etikáról, tisztességről.

Ellenben szó nélkül nem lehet elmenni a bíró szerinti kereseti kötöttség emlegetése mellett sem a fogyasztói szerződés szerződési feltételének tisztességtelenségével kapcsolatos peres eljárásban.

Ugyanis éppen a Fővárosi Törvényszék által 2011. július 12-én Európa Bírósághoz felterjesztett **előzetes döntéshozatali eljárást kérelmező határozat alapján C-397/11. szám alatt** a mellékletben látható **ítéletet hozta meg az Európa Bíróság.**

Ennek az ítéletnek rendelkező része a következő:

„A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a fellebbezési eljárásban – valamely eladó vagy szolgáltató és valamely fogyasztó között az említett eladó vagy szolgáltató által előre megfogalmazott nyomtatvány alapján létrejött szerződés feltételeinek érvényességét érintő jogvitában – eljáró bíróság a belső eljárási szabályok alapján jogosult megvizsgálni az elsőfokú eljárás adataiból egyértelműen megállapítható valamennyi semmisségi okot, és adott esetben a bizonyított tények alapján átminősíteni a hivatkozott jogalapot e feltételek érvénytelenségének megállapítása céljából, úgy hivatalból vagy a kérelem jogalapjának átminősítésével köteles az említett feltételek tisztességtelen jellegének ezen irányelv szempontjaira tekintettel történő értékelésére.

2) A 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy **az a nemzeti bíróság, amely megállapítja valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegét, köteles egyrésztől – anélkül hogy meg kellene várnia, hogy a fogyasztó erre vonatkozó kérelmet nyújtson be – az említett megállapításból a nemzeti jog alapján eredő minden következtetést levonni annak biztosítása céljából, hogy e feltétel ne jelentsen kötelezettséget a fogyasztóra nézve, másrésztől pedig főszabály szerint objektív szempontok alapján értékelni, hogy a szerződés fennmaradhat-e az említett feltétel nélkül.**

3) A 93/13 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az a nemzeti bíróság, amely hivatalból megállapította valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegét, köteles a lehető legteljesebb mértékben úgy alkalmazni belső eljárási szabályait, hogy a szóban forgó feltétel tisztességtelen jellegének megállapításából a nemzeti jog alapján eredő valamennyi következtetést levonja annak biztosítása céljából, hogy e feltétel ne jelentsen kötelezettséget a fogyasztóra nézve.

Az Európai Bíróság ítéletének előzményi ismertetéséből pedig azt is megtudhatjuk, hogy a Fővárosi Törvényszék előtti peres eljárásban előterjesztett kérelem előterjesztéség az ügy előzménye a következő volt:

Az Európai Bíróság ítéletének előzményi ismertetéséből pedig azt is megtudhatjuk, hogy a Fővárosi Törvényszék előtti peres eljárásban előterjesztett kérelem előterjesztés az ügy előzménye a következő volt:

„Jörös E. peres eljárást kezdeményezett a hitelező Aegonnal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál. Keresetében a kölcsönszerződés részleges érvénytelenségére hivatkozott, és a benne foglalt rendelkezések uzsorás voltát, jó erkölcsbe ütközését és színleltét állította. Nem kérte azonban a bíróságtól az említett szerződés részleges érvénytelenségének a szerződés rendelkezéseinek tisztességtelen jellegére tekintettel történő megállapítását.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2010. december 2-i ítéletével elutasította Jörös E. keresetét. Ezen ítélet indokolása szerint Jörös E. a kölcsönszerződés vitatott rendelkezéseinek uzsorás jellegét, jó erkölcsbe ütköző voltát és színleltét nem tudta bizonyítani.

Jörös E. az említett ítélet ellen fellebbezést nyújtott be a Fővárosi Bírósághoz (jelenleg Fővárosi Törvényszék). A kölcsönszerződés 3.2., 8.1., 8.2. és 12.2. pontjának semmisségére hivatkozik azzal az indokkal, hogy ezek nyilvánvalóan a jó erkölcsbe ütköznek, mert a hitelező számára lehetőséget adnak a szerződési feltételek egyoldalúan történő megváltoztatására, továbbá olyan, a hitelező által végrehajtott utólagos változtatások terhére hárítják az adóssra, amelyekre az adósnak nincs ráhatása. Arra hivatkozik, hogy az említett pontok alkalmazása folytán bekövetkezett változások következtében növekedett meg a kölcsön összege és a törlesztő részlet olyan mértékben, hogy azt már nem tudja teljesíteni.

Ebből az ismertetésből megtudhatjuk azt, hogy a Fővárosi Törvényszék elé egy olyan ügy került másodfokú tárgyalásra, melyben első fokon uzsorára, jó erkölcsbe ütközésre és színleltésre hivatkozva kérte felperes a kölcsönszerződés semmisségét, tisztességtelenségre hivatkozás pedig sem első fokon, sem másodfokon nem történt felperes, vagy felperes ügyvédje által.

Az előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményező bírót ennek ellenére a 93/13 EU Irányelvet, és ehhez kapcsolódó eddigi ítéleteket jól ismerve nem érdekelte a mulasztásomat emlegető bíróval ellentétben az, hogy milyen kereseti kötöttségre vonatkozó törvényi rendelkezések léteznek, hanem tette a dolgát úgy, ahogy Európában minden bírónak ilyen esetben tennie kell.

Egyébként pedig az Európai Bíróság által hozott, magyar bíróságoknak is kötelezően betartandó ítéleti rendelkezés lényege világos:

Olyan esetben, ha fogyasztó és fogyasztóval szemben álló felek közötti perben fogyasztói szerződéseket vizsgál bármilyen peres eljárásban bármilyen fokon bármilyen bíróság bármilyen felek által előterjesztett kérelmek között, köteles a rendelkezésre álló bizonyítékok, adatok alapján a bíróság az általa észlelhető minden tisztességtelen feltételből levonni mindazt a következtetést, melynek folytán kötelezettség ezekből a feltételekből a fogyasztó számára nem származhat.

Európa minden tisztességes bírója számára ez világos. Csak Magyarországon lehetséges a mulasztásomat emlegető bírónál, és hasonló társainál az Európa Bíróság ítéletét felülírni.

Csányi Sándor félek bankjai által bármit semmibe venni és vetetni.

II.

Ellenben be kell látnom azt, hogy a józan észnek, a tisztességnek, a törvényességnek követelményeit bármilyen alapossgal ismertetem az ország jelenlegi erkölcsi színvonalán vegetáló hazánkban a bíróság felé, akár a falra hányt borsó. Nincsenek illúzióim, a kutya ugat és a Csányi és tsai féle karaván halad.

Felismerve azt, hogy a feladatuk szerint közérdekű perek megindítására jogosultak

- a) az ügyész,
- b) a miniszter, az országos hatáskörű szerv, továbbá központi hivatal vezetője,
- c) a jegyző és a főjegyző,
- d) a gazdasági, szakmai kamara, érdek-képviselési szervezet,
- e) fogyasztói érdekek képviselőjét ellátó társadalmi szervezet

feladatuk negligálása folytán beálltak az említett karaván szekértolói közé,

tudva azt, hogy az Európa Bíróság hozhat bármilyen ítéletet, mindig fognak a Fővárosi Törvényszéken olyan bírót találni a bankok elleni perekkel kapcsolatban, akik bármilyen jogszabályt, bármilyen EU ítéletet, bármilyen

tudva azt, hogy az Európa Bíróság hozhat bármilyen ítéletet, mindig fognak a Fővárosi Törvényszéken olyan bírót találni a bankok elleni perekkel kapcsolatosan, akik bármilyen jogszabályt, bármilyen EU ítéletet, bármilyen esküt készek megszegni, mára számomra bebizonyosodott az, hogy kevés az, ha az adósok képviselőjében a törvényi előírások betartása mellett a mai Magyarországon nemzeti tragédiát okozó törvénytelen ségek kiküszöbölése végett a törvény rendes útján bírósághoz fordulok.

Illetve sajnos arra is következtethetek, hogy ha a bankvilág előttem ismeretlen módon el tudta érni a Fővárosi Törvényszék néhány bíróját, akkor valószínű az, hogy a Fővárosi Ítéletábla néhány bíróját is elérheti az előttem ismeretlen módszereivel. Azaz nincs értelme abban bízni, hogy akár a mulasztásomat emlegető bíró által hozott ítéletet majd a fellebbezési eljárásban megváltoztatják. Nyilvánvaló előttem az, hogy csak azért mert ilyen ítéletet hozni a bíró, mert nem kell tartani attól, hogy esetleg az Ítéletábla másodfokon szignalizál az ilyen tarthatatlan bírói magatartás miatt.

Hanem helyette alappal abban bízok, hogy némi kiigazítás után az ítéletet az Ítéletábla helyben hagyja. Ezt felismerve amennyiben ténylegesen használni akarok kétségbeesett honfitársaimnak ebben a minősíthetetlenül korrupt környezetben, akkor találnom kell egy másik törvényes utat.

Ennek lehetőségét az Európai Bírósági előzetes döntéshozatali eljárás ügyfél általi kezdeményezése által látom. Ehhez az Európa Bíróság előtti előzetes döntéshozatali eljárásnak alábbi ismertetéséből indulok ki:

„Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tehát egy, **„a bírótól a bíróig”** terjedő eljárást jelent. Bár a jogvitában érdekelt bármelyik fél indítványozhatja az előzetes döntéshozatal iránti kérelem kezdeményezését, a nemzeti bíróság dönt az eljárás Bíróság előtt történő megindításáról. **E tekintetben az EU működéséről szóló szerződés 267. cikke pontosan meghatározza, hogy a végső fokon eljáró bíróságok, azaz azok a bíróságok, amelyeknek határozatai ellen nincs jogorvoslati lehetőség, kötelesek előzetes döntéshozatal iránti eljárást kezdeményezni, amennyiben valamelyik fél ezt kéri.** Ezzel szemben azok a nemzeti bíróságok, amelyek határozatai ellen lehetséges a fellebbezés, valamely fél kérése ellenére sem kötelesek előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kezdeményezni. A nemzeti bíróságok bármikor a Bírósághoz fordulhatnak saját döntésük alapján, ha egy európai rendelkezéssel kapcsolatban kétségeik merülnek fel. A Bíróság kizárólag arról a kérdésről nyilatkozik, amellyel kapcsolatban az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kezdeményezték. A nemzeti bíróság marad tehát az ügy ura az alapeljárásban. A Bíróságnak elvben válaszolnia kell az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben feltett kérdésre. Nem tagadhatja meg a választ arra hivatkozással, hogy a válasz az alapeljárás szempontjából nem lenne sem az eljárás tárgyára vonatkozó, sem célszerű. Ugyanakkor visszautasíthatja a Bíróság a válaszadást, ha az nem tartozik a hatáskörébe.

Az előzetes döntéshozatali eljárás során hozott határozatok hatálya

A Bíróság határozata ítélt dolgot jelent. A határozat ezenkívül **kötelező** nemcsak az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kezdeményező nemzeti bíróság, hanem a tagállamok valamennyi bírósága számára is.”

A lényeg számomra ebből most az, hogy mivel a tisztességtelen szerződési feltételek érvénytelenségét kérelmező valamennyi peres eljárásom pertárgy értéke határozatlan – 600.000.-Ft. –, és felülvizsgálati eljárás iránti kérelmet a Kúria felé csak 3 millió forint feletti pertárgy érték esetén lehet vagyoni perekben előterjeszteni, a törvényszék előtti elsőfokú eljárást követő ítéletáblai eljárásban hozott ítélet ellen nincs jogorvoslati lehetőség.

Ebből következően a fenti ismertetés szerint **az Ítéletábla előtti fellebbezési eljárásban általam képviselt fél által előterjesztett kérelemre köteles az Ítéletábla előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni az Európa Bíróságon.**

Élve ezzel a törvényes lehetőséggel minden olyan törvényszéki eljárásban, ahol az ebben az iratomban ismertetett színvonalú felperesi keresetet elutasító ítélet születik, előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését kérelmezem a fellebbezésem szerint eljáró Ítéletáblától.

És valamennyi kezdeményezési kérelmemben ugyanannak a két kérdésnek eldöntését kérem indítványozni az Európa Bíróság által az eddigi perbeli tapasztalataim alapján.

És valamennyi kezdeményezési kérelmemben ugyanannak a két kérdésnek eldöntését kérem indítványozni az Európai Bíróság által az eddigi perbeli tapasztalataim alapján.

Az egyikre a mellékletben látható Európai Bírósági ítélet is utal az alábbiak szerint:

*„A fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló, 1999. február 5-i 18/1999. kormányrendelet (Magyar Közlöny 1999/8. sz.) 2. §-ának d) pontja szerint a fogyasztói szerződésben az ellenkező bizonyításáig tisztességtelennek kell tekinteni különösen azt a szerződési feltételt, amely lehetővé teszi, hogy a fogyasztóval szerződő fél a szerződést egyoldalúan, a szerződésben meghatározott alapos ok nélkül módosítsa, különösen, hogy **a szerződésben megállapított pénzbeli ellenszolgáltatás mértékét megemelje, vagy lehetővé teszi, hogy a fogyasztóval szerződő fél a szerződést egyoldalúan, a szerződésben meghatározott alapos okkal módosítsa, ha ilyen esetben a fogyasztó nem jogosult a szerződéstől azonnali hatállyal elállni, vagy azt felmondani.***

A szerződési feltételnek bank általi egyoldalú szerződésmódosítási szerződési feltétel ellentételezéseként meghatározott **fogyasztói elállási vagy felmondási jog szerződésben történő biztosítására gondolok** azzal, hogy az Európai Bíróság az eddigiekben még nem foglalkozott azzal, hogy ennek a felmondási vagy elállási jog gyakorlásához lehet-e a 93/13. EGK Irányelv rendelkezéseit alapul véve további feltétel szabni a banknak.

Arra a feltételre gondolok, hogy egyetlen szerződést kivéve az általam vizsgált több száz szerződésben az adósi felmondási, vagy elállási jog gyakorlásának az a feltétele, hogy azonnal, vagy legfeljebb 30 napos határidővel a még fennálló teljes kölcsöntartozást adós fizesse vissza.

A **2/2012 (XII.10.) PK Vélemény** ezzel a problémával az alábbiak szerint foglalkozik:

*f) Az egyoldalú szerződésmódosítás esetére – mivel az a fogyasztó kötelezettségeire kihat – biztosítani szükséges a felmondás jogát. Ezt előírhatja maga a jogszabály is, ennek hiányában az általános szerződési feltételek között indokolt rendezni: a módosítást hogyan kell a fogyasztó tudomására hozni, és mennyi idő áll a fogyasztó rendelkezésére ahhoz, hogy felmondási jogával éljen. E szerződési rendelkezések tisztességessége is vizsgálat tárgyát képezheti. **Önmagában a felmondás jogának kikötése ugyanakkor nem teszi az egyoldalú szerződésmódosítást tisztességgé. A felmondási jog gyakorlásával együtt járó jogkövetkezmények – az egyösszegű visszafizetési kötelezettség, a hitelkiváltás magas tranzakciós költsége – miatt ugyanis az a fogyasztó számára gyakran nem jelent reális alternatívát a szerződésmódosítással szemben.***

Ellenben arra már nem tér ki a PK Vélemény, hogy konkrétan mit kell vizsgálni a bíróságnak a visszafizetési feltétellel kapcsolatban, illetve a mulasztásomat emlegető bíró ítélezési színvonalán tevékenykedő bíró már tett tárgyaláson olyan nyilatkozatot, hogy őt ez a PK Vélemény nem érdekli, mert ő csak a jogszabályhoz van kötve.

Kérdésem ezzel kapcsolatosan az EU Bíróság felé az lesz, hogy a 93/13 EGK Vélemény alapján meghatározott felmondhatósági jog tisztességtelenségének vizsgálata során a nemzeti bíróság a kölcsön visszafizetési kötelezettségnek gyakorlásához megszabott kölcsön visszafizetési feltétel esetén a szerződésben meghatározott feltétellel kapcsolatosan mit vizsgáljon.

A másik kérdésem pedig az **1996. évi CXII. tv.** alábbi rendelkezéséből fakad:

*210. § (1) **A pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban** vagy minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirat formájában **köthet.** Az írásban kötött szerződés egy eredeti példányát a pénzügyi intézmény köteles az ügyfélnek átadni.*

Abból a tényből kiindulva, hogy az eddigi több száz Üzletszabályzat megtekintése során mindösszesen kettőnél észleltem azt, hogy az Üzletszabályzat minden oldalát az adóssal aláírták, és így az írásbeli forma létrejött.

A többinél az aláírás elmaradása folytán írásbeli formáról nem beszélhetünk.

Tekintettel arra, hogy a bank folyamatosan állítja azt, hogy az Általános Szerződési Feltételek – Üzletszabályzat – a kölcsönszerződés része, természetesen ezt az állítást folyamatosan vitatom azért is, mert az aláírás hiány okából szerintem létre nem jött okiratnak tekintendő a kölcsönszerződés szempontjából az Üzletszabályzat.

Eddigiekben egyetlen bírósági ítélet foglalkozott hivatkozással, és álláspontja az volt, hogy a kölcsönszerződés létrejöttéhez szükséges feltételeket tartalmaz-e az Üzletszabályzat, vagy sem.

Eddigiekben egyetlen bírósági ítélet foglalkozott hivatkozással, és álláspontja az volt, hogy a kölcsönszerződés létrejöttéhez szükséges feltételeket tartalmaz-e az Üzletszabályzat, vagy sem.

Ennek az álláspontnak szerintem teljes egészében igaza van. Amennyiben a kölcsönszerződés létrejöttéhez szükséges feltételeket tartalmaz az Üzletszabályzat, akkor szükséges az írásbeliség, míg egyébként nem szükséges.

A kölcsönszerződés létrejöttét a Ptk. alábbi rendelkezése határozza meg:

523. § (1) Kölcsönszerződés alapján a pénzintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüsszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

Mivel eszerint a kölcsönszerződés létrejöttéhez elengedhetetlenül szükséges annak rögzítése is, az adós a kölcsön összeget miként fizeti vissza, és az Üzletszabályzatban határozzák meg általában azokat a feltételeket, melyek figyelembevételével a bank egyoldalúan határozza meg azt, hogy miként kell adósnak a kölcsön összeget visszafizetni, szerintem a kérdés eldőlt.

Tehát a második kérdésem az EU Bírósághoz intézve az lesz, hogy abban az esetben, ha hazai jogszabály a fogyasztói szerződés érvényességéhez írásbeliséget követel, akkor az Általános Szerződési Feltételek alaki érvényességével kapcsolatosan a hazai bíróságnak mit kell vizsgálni.

Szándékaim szerinti, minden törvénytelen ítélet utáni fellebbezési eljárásban előterjesztett fenti kérelmeim után előzetes döntéshozatali eljárás várhatóan két év múlva zárul ítélet hozatalával.

Indokoltnak a már leírtakon túl mégis azért látom, mert az ítélet meghozatalától visszafelé számítottan öt éven belül a többi már lezárt ügyben is szolgálhat szerintem perújítási lehetőséggel azért, mert kötelező erejű az alkalmazása az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéletnek a hazai jogalkalmazás körében.

Valamint azért is, mert az esetben, ha olyan másodfokú eljárásban kerül sor erre a két évig tartó eljárásra, ahol elrendelték, vagy elrendelik a végrehajtást, és az adós más bíróság előtt végrehajtás megszüntetése iránti peres eljárást kezdeményez, akkor azért, mert előkérdése a végrehajtás megszüntetési eljárásnak az Európai Bírósági eljárás miatt felfüggesztett másodfokú eljárásban hozott döntés, és ezért a végrehajtás megszüntetése iránti peres eljárás felfüggesztése is indokolt, a végrehajtás sem folytatódik bírói döntés alapján általában addig, míg a jogerős ítélet az Ítéletábla előtti eljárásban meg nem születik.

Mondjuk három évig nem folytatódik a végrehajtási eljárás...

Amennyiben bármelyik kérdésemre az adósok számára kedvező döntés születik két év elteltével az Európai Bíróság előtt, akkor valamennyi bankkal kötött valamennyi kölcsönszerződés egyoldalú szerződésmódosítását tartalmazó szerződési feltételei érvénytelenségét kell megállapítani törvényes ítélet esetén azért, mert a kérdéseimben felvetett problémák minden kölcsönszerződésben egységesen fenállanak, és mert nem csak a perbíróságot hanem Európa minden nemzeti bíróságát köti az Európai Bíróság ítélete,

Kerülő úton, de csak elérhetem azt, amit a közérdekű perindításra jogosultak nem voltak hajlandók a törvényesség helyreállítása és több millió tönkre tett magyar ember érdekében évek óta megtenni.

=====

Előző írásom után az alábbi levelet kaptam:

*From: I..... [mailto:agrotrade.....@gmail.com]
Sent: Thursday, May 23, 2013 11:58 AM
To: Dr. Léhmann György
Subject: Javaslat*

Tisztelt Dr.Léhmann György ügyvéd úr!

Köszönöm a rendszeres üzeneteit, és az ún. „devizahitel” néven elhíresült, bankok által elkövetett csalások felderítésében végzett, fáradhatatlan munkásságát. Szeretném, ha ezt a levelemet kinyomtatná, és úgy olvasná el, a javaslatom hatékonyabb mérlegelése, és vizsgálata érdekében.

Engedje meg, hogy én is, mint „devizahiteles”, az alábbi soraimban, egy pár ötlettel a segítségét és a véleményét kérhessem. Szerintem, egészen más megközelítéssel kellene kezelni az ilyen károkozásokat, mint ahogyan eddig, a legtöbb ügyvéd és jogtudós teszi. Érdekelne a véleménye, hogy ebben a gigászi küzdelemben, amit Ön végez, lehet e az alábbi javaslatommal, igazi átütő eredményt elérni ezekben a törvénytelen, és igazságtalan szerződések elleni csatában.

remesseni. Szerintem, egészen más megközelítést kéne követni az ilyen körülményeknél, mint amilyen csaták, a legtöbb ügyvéd és jogtudós teszi. Érdekelne a véleménye, hogy ebben a gigászi küzdelemben, amit Ön végez, lehet e az alábbi javaslatommal, igazi áttűtő eredményt elérni ezekben a törvénytelen, és igazságtalan szerződések elleni csatában.

Ezt a munkát, egyedül nem lehet, és **nem szabad** felvállalni. Egy nemzetközi, profi bünszervezettel szemben, csak professzionális bűnüldözők vehetik fel a harcot. Az Ön által, a nagyon logikus és szakszerű jogi érvekkel alátámasztott küzdelme, mindenki elismerését méltán kiérdemelte. Kivéve, az ellenérdekelte családokat.

Ahogy az eddigiek során már többször megtapasztaltuk, hogy ha naivan, hagyományos módon próbálunk meg érvényt szerezni a jogainknak a polgári bíróságokon, ez nem is lehet mindig eredményes, könnyű és egyszerű eljárás. Ezek akkora horderejű ügyek, hogy a bírók többsége, nem meri felvállalni a felelősséget a döntéseihez. Az ilyen maffiák ellen, még a hivatalos kormány sem tud, vagy inkább nem mer nyíltan szembe szállni. Ezért próbáltak meg kitalálni, mindenféle látszatmegoldást. A valódi problémára, hatékony ötletük, vagy igazi megoldásuk a mai napig nincsen.

A Legfelsőbb Bíróság, a Kúria sem tudott, vagy inkább nem akart, és **nem mert** állást foglalni a kérdésben. Inkább, a kényelmesebb megoldást választva, megbízták az Unió tudós jogászait, hogy ők adják a nevüket, a lehetetlen feladat megoldásához. Egy jó pár évig, biztosan el lesznek foglalva, a magyarázat megszővegezésével. Egyértelmű és igazságos döntést pedig ők sem fognak hozni.

Ezt a problémát Ön, egész biztosan jobban ismeri, mint a legtöbb „mezei szakértő”. Ha az eddigi peres eljárások nem vezettek áttűtő sikerhez, akkor ezután is teljesen hiábavaló ilyen módszert választani, és követni.

Lehet, hogy első olvasásra, kissé meglepő javaslatom van a helyzet megoldására. De minden károsult számára, ez az egy járható út bizonyulhat, a gondoktól való **végleges** megszabadulásra. Egészen más módon kell a kérdést rendezni.

Nagyon rossz elképzeléssel, mindenki általánosan, a bankokat teszi felelőssé a kialakult helyzet miatt. Ez a megállapítás teljesen tévesen, egy megfoghatatlan, személytelen intézményt nevez meg felelősnek. Az ilyen megközelítése a problémának, azért hibás, mert egyik bíróság sem nem vállalja a felelősséget magára, hogy a bankrendszert kiáltta ki bűnösnek. Ez nem is lenne járható út. Normális viszonyok között, a bankokra szükség van, ha azok úgy teszik a dolgukat, ahogy rendeltetésüknek megfelelően, tenniük kell.

A „devizahitelekkel” kapcsolatos **bűncselekményeket**, valójában, személyek követték el. A csalások kitervelését és megvalósítását, olyan személyek végezték, akiknek erre lehetőségük volt, és érdekükben állt a gátlástalan haszonszerzés.

A probléma megoldására, a csalásban résztvevő, és közreműködő személyeket kell megnevezni, és büntető eljárást indítani ellenük.

Minden banknál, név szerint megtalálhatók azok az egyének, akik részt vettek ezekben a csalásokban. Egész konkrétan: a bankvezetés, az igazgatók, a teljes menedzsment, az ügyintézők, a közjegyzők, az ügyvédek, talpnyalók, stb. Ezeket az embereket néven nevezve, büntetőügyi feljelentéssel kell felelősségre vonni a tevékenységükért.

A nyomozás feladata, a bűnösségük megállapítása, vagy elvetése. A nyomozók eljuthatnak, egészen a bankok tulajdonosi köreihez is, ha erre szükségük lesz.

Ezt a felderítést, a hivatásos nyomozókra kell bízni, akik kivizsgálják mindenkinek a tevékenységét, és nagy valószínűséggel, megtalálják a tényleges elkövetőket. Akár, nemzetközi nyomozást is végezhetnek, a valódi bűnösök előkerítésére. Nekünk, vagy egy polgári bíróságnak, nincsenek meg ehhez az eszközeink, és lehetőségeink. Teljesen kilátástalan, és bizonytalan kimenetelű szélmalomharc, ha továbbra is abban bízunk, hogy bármelyik polgári bíróság meg tudja oldani, ezeket a szövevényes bűnügyeket.

A bűncselekmények felkutatásában résztvevő nyomozókat, senki nem vádolhatja meg azzal, hogy ők a teljes bankrendszer ellen dolgoznak. Ha politikai, vagy gazdasági befolyástól mentesen végezhetik munkájukat, egészen biztosan, sokkal eredményesebbek, bármelyik civil szervezetnél, vagy ügyvédi irodánál.

A büntető feljelentések, akkor lehetnek a leghatékonyabbak, ha a „deviza adósok”, minden banknál, konkrét személyeket megnevezve, egységesen tudnak bejelentést tenni, a helyileg illetékes hatóságnál. A lehetséges elkövetők megnevezésével, a nyomozó hatóságnak is könnyebb megkezdeni a kivizsgálást.

Ezeket a bejelentéseket, a hatóságnak kötelező kivizsgálni, és érdemben intézkedni. Ha a nyomozó hatóság, úgy ítéli meg, akár előzetes letartóztatással is, meg kell akadályozni, hogy a gyanúsítottak esetleg eltűnhessenek a felelősségre vonás előtt.

Tisztelt Léhmán úr!

Szeretném remélni, hogy a fenti ötletemet és javaslatomat, nem úgy ítéli meg, hogy az Ön eddigi fáradozása hiába való lett volna. Sőt, nagyra becsülöm a bátorságáért és az eddig végzett áldozatos munkájáért. De a bátorságot, nem szabad összetéveszteni a vakmerőséggel !! A bűnözők, minden aljas és törvénytelen módszert bevetnek, ha valaki az érdekük ellen próbál meg fellépni. Ehhez a küzdelemhez, nem vakmerőség kell, hanem olyan módszerek, amik valódi eredményhez vezetnek.

Ha felkeltettem érdeklődését a javaslatommal, szívesen megismerném az ezzel kapcsolatos véleményét. Valamikor, akár egy kölcsönösen alkalmas helyen és időben, személyes találkozás alkalmával történő megbeszélés során, bővebben tudnánk a lehetséges megoldásokról, egyéb ötleteket is egyeztetni.

Üdvözléssel:”

Ünvoztetel.

A levélírónak minden bizonnyal sok mindenben igaza van. El lehet képzelni többféle utat ahhoz hogy ezt az állapotot megszüntessük. És lehet az is, hogy nem érek el semmit azért, mert azok a fajta bírók, akik ebben az iratomban ismertetett ítéletek színvonalán ítéleznek, akkor is elutasítják a keresetet, ha Európai Bíróság minden kérdésemre az adósok számára kedvező ítéletet hoz, és Európa minden nemzeti bírósága ezt betartva dönt.

Ők akkor is bebizonyítják a Fővárosi Törvényszéken azt, hogy Magyarországon a tehéntej nem csak fekete, hanem még kocka alakú is akkor, ha a bankok úgy akarják.

De ettől még nekem borotválkoznom kell.

És mint ahogy Róna Péter is összeköpködné a borotválkozó tükrét akkor, ha Csányi Sándor róla jó véleménnyel lenne, én sem tudnék borotválkozni tükör probléma miatt akkor, ha a leírtak szerint nem tennék meg mindent.

Siófokon 2013. június 2. napján.

Léhmán György